

2012

þÿ ç » ¹ Ä ¹ ⁰ - Â À Á ç Ã - » ⁰ Å Ã · Â ¹ ´ ¹ É Ä ¹
þÿ µ À µ ½ ´ Í Ã µ É ½ ⁰ ± ¹ ¹ ´ - É Â ¬ ¼ µ Ã É ¹
þÿ ÿ ¹ À ± Á µ ¼ ² ¬ Ã µ ¹ Â Ä · Â • Å Á É À ± Ê
þÿ ^ ½ É Ã · Â ÿ ™ µ À - ¼ - Á ç Å Â Á Å , ¼
þÿ µ Á ¹ Æ µ Á µ ¹ Î ½ § É Á Î ½ œ µ » Î ½ Ä ·

Athanasopoulos, Constantinos GE.

þÿ £ ¬ ⁰ ç Å » ± Â

<http://hdl.handle.net/11728/7487>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

**Πολιτικές προσέλκυσης ιδιωτικών επενδύσεων
και ιδίως άμεσων ξένων
Οι παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Οι επί μέρους ρυθμίσεις Περιφερειών Χωρών Μελών της Ε.Ε.**

A. Εισαγωγική προσέγγιση

Ανεξαρτήτως¹ των διατυπωθεισών απόψεων υπό των θεωρητικών του Διεθνούς Δικαίου περί της «πατρότητας» της εννοίας του Διεθνούς Οργανισμού², ως Διεθνής Οργανισμός εκλαμβάνεται συνήθως Ομάδα Κρατών, η οποία διαθέτει ίδια βούληση και, βεβαίως, ίδια αυτόνομα Όργανα προς μετουσίωση της ίδιας βούλησης σε πράξη.

Εννοείται, ότι τα Όργανα αυτά είναι θεσμικώς παντελώς ανεξάρτητα³ από τα τυχόν αντίστοιχα Όργανα των επί μέρους Κρατών, των συγκροτησάντων την Ομάδα, και επισήμως δεν επηρεάζονται από αυτά κατά

* Καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου Κοιν. και Πολιτ. Επιστημών, Καθηγητής Επισκ. Πανεπιστημίου Αθηνών. Ex Ch. L. Université L., Bruxelles, Ex Inter. á i' I.I.A.P., Paris.

** Εντετ. Διδασκαλία Τμήματος Περ. Οικ. Ανάπτυξης, Πανεπ. Στερεάς Ελλάδος.

1. R.GUILLIEN, J. VINCENT: Termes juridiques. Paris, 1988, p.326: Groupement permanent d'Etats doté d' Organes destines à exprimer, sur des matières d' interet commun, une volonte distinct de celle des Etats Membres.

2. Θεωρείται «απότοκος» της εννοίας της Διεθνούς Συνδιάσκεψης. Η «γένεση» της ιδέας ανάγεται στις σχετικές θεωρητικές προσεγγίσεις των A.SULLY, Abbé de SAINT PIERRE, E.KANT.

3. Η τυπική θεσμική αυτονομία και ανεξαρτησία δεν εγγυάται την ενδεχόμενη άσκηση επιρροών εξ αντιστοιχών Οργάνων των επί μέρους Κρατών Ιδρυτών του Οργανισμού. Η έκταση και η σημασία τυχόν ασκουμένων επιρροών είναι προφανώς συναρτώμενη με την θέση Κράτους Μέλους της Ομάδας, με την διεθνή συγκυρία κ.ά.

Αντί άλλης περιπτώσεως, μνημονεύεται εδώ ο τρόπος λήψης αποφάσεων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εντός της οποίας Κράτη Μέλη «υπενθυμίζουν» ενίοτε παντοιοτρόπως το μέγεθός τους, π.χ. Γαλλία, Γερμανία, Ηνωμένο Βασίλειο, Ισπανία, Ιταλία κ.ά.